

værende Regler opretholdtes uforandrede. En eneste, meget omfattende Delinqventfag, vilde være tilstrækkelig til at forrykke det i den Grad, at der, som bekendt, endog er beholdt en extraordinair Ligning over hele Landet, hvor Omkostningers Uforholdsmæssighed overfliger rimelige Grændser. Af denne Grund burde det maaskee forbeholdes, forinden et saadant Gjennemsnitsforhold blev antaget som fremtidigt Grundlag, at kunne rette paa enkelte Tal, hvorpaa tilfældige og forbigaaende Omstændigheder aabenbart havde haft en overvældende Indflydelse, for derved at fjerne disses vedvarende Virkning. Derimod kan denne Mulighed ikke afgive nogen Indvending imod at gjøre dette Gjennemsnitsforhold til fast Regel for Fremtiden; thi Fordelingen paa et bredere Grundlag er fuldkommen stemmende med den Erkjendelse, at der i Grunden er tillagt det locale Moment for stor Betydning ved disse Sager, og med det Formaal, hvorfor en Udjevning af de Tilfældigheder og Ubilligheder, der skyde af altfor smaa Kredse, alt nu er anordnet.

Fremdeles gives der Mellemværender mellem de enkelte Kjøbstads- og Landjurisdictioner, som for de Sidstes Vedkommende deels tilvebringes ved en aarlig Ligning af vedkommende Herredsfoged eller Birkedommer (for Exempel til Retsvidner, Thinghuusleie, Arresinventarium, til Jordemodervæsenet — stundom til Thingbud, til Landposter og deslige) deels forsfudsvis udredes af Amtsrepartitionfondet (s. Ex. Arresthuusleie), for fra Tid til anden gennem Amtstuen særligen at paalignes Jurisdictionens Hartkorn. Da disse Herredsfordelinger i hvert Fald savne tilstrækkelig Grund, vilde ikke blot Forvaltningen befries for en udnødvendig Besværighed, men ogsaa med Hensyn til de her omhandlede Forhold Beregningen meget lettes, ved at slaa alle Landboernes Udgifter til disse aldeles eensartede Anliggender sammen, saa at man kun havde at gjøre med Amtsrepartitionfondet paa den ene Side (ligesom ved den ovenfor nævnte Klasse af Udgifter) og Kjøbstæderne paa den anden Side, hvorved det da vilde beroe paa nærmere Overveelse, om man, for at udfinde de Sidstes tilsvarende Udgifter, skulde

blive staaende ved den virkelige Gjennemsnitsudgift for hver af dem, eller først skulde rette Tallet ved en foregaaende Udjevning mellem dem indbyrdes efter de ovenfor nævnte, for Kjøbstadsfordelingen foreskrevne Regler. Større Tvivl vil det maaskee frembyde, hvorvidt enkelte af disse Udgifter s. Ex. til Raads-Thing- og Arresthuset, selv hvor dets Benyttelse er fælles for en Kjøbstad og en eller flere Landjurisdictioner, dog burde vedblive at være et for Kjøbstaden særligt Anliggende. Udvalget skal derved kun bemærke, at det sikkert vil findes at være i Kjøbstædernes egen Interesse, at see disse Indretningers Vedligeholdelse overgaae paa hele Amtet, hvorved Udgiften til, uden Overbebyrdelse for Byerne, at opnaae de omfattende Forbedringer, hvortil de fleste af disse Bygninger trænge, meget vilde forøges. Men selv om dette af en eller anden Grund ikke skulde ønskes, vilde deraf kun følge, at der for de Anliggender, der ikke bleve fælles, maatte være en særegen Landhokasse, eller rettere en særegen Konto i Amtsrepartitionfondets Bøger, hvortil Udgifterne særligen lignedes paa Landdistricternes Hartkorn. Dette vil, ved Sagens fuldstændige Gjennemarbejdelse i dens hele Detail, muliggen kunne findes nødvendigt ogsaa i andre Henseender, men bør dog altid betragtes og behandles som en Undtagelse fra Reglen.

En tredje Klasse af Udgifter til fælles Diemed ere de, som alt nu ere forbealte paa Land og Kjøbstad efter Hartkornet, saasom til Amtsveivæsenet (Bidraget til den almindelige Veikasse ligger som en reen Statskat aldeles udenfor nærværende Betragtning), til Foranstaltninger til Sandflugtens Dæmpning og til Udredelsen af Districts- og Foderheste. Her er det en Selvsølge, at Forholdet mellem Hartkornet tillige udtrykker Forholdet mellem Parternes Bidrag, og hele Forandringen i det Bestaaende blev da kun den, at Kjøbstædernes Udvalgte fik Andeel i Raadigheden over de Midler, til hvilke ogsaa Kjøbstæderne maatte Tilflugt, medens der nu finder det unaturlige Forhold Sted, at det udelukkende af Landboernes Valg fremgaaende Amtsraad kan bestemme ogsaa Kjøbstædernes Hartkorn og tage Bestemmelse om Anvendelsen af hvad derfra